

at naar man henimod et Valg forelægger Forslag, som ere af en human og tiltalende Natur, saa faa de den Etikette paa sig, at de kun forelægges af Hensyn til Vælgerne. For dette Forslags Vedkommende er det ikke Tilfældet, men jeg vil ganske vist indrømme, at under en Valgbevægelse, hvor Danmarks Vælgere overhovedet skulle se paa, hvad der foreligger af Arbejde i den kommende Tid, er dette Forslag af den Natur, at jeg tror, det har godt af at komme frem i Lyset i første Række og derefter gaa sin Udvikling videre. Skulde man beslutte sig til at gøre et behjertet Chock og gøre det færdigt i Aar, vilde jeg være saa meget desto gladere, men selv om det ikke naar saa vidt, var det jo dog muligt, at vi ad Aare i en nærmere Fremtid kunde vente en Løsning af dette Spørgsmaal. Dermed være dette Forslag anbefalet det høje Ting paa det bedste.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Forslag ville blive omdelte.

Derefter har Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds Ordet for at forelægge det i Dag af ham anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*H. L. Møller*): Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg herved indbringe Forslag til Lov om autoriserede Revisorer. Dette Forslag er Udtrykket for et Ønske, der gennem mange Aar har været næret af den danske Handelsstand, særlig i Provinserne. Første Gang Spørgsmaalet har været til Forhandling her i Tinget og til lige i Landstinget, var vistnok i Fjor Vinter under Behandlingen af Forslag til Lov om Tvangsakkord udenfor Konkurs. Min Kollega, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), bragte den Gang Spørgsmaalet paa Bane om at oprette en saadan Institution af autoriserede Revisorer. Det blev bragt paa Tale baade i Folketinget og i Landstinget, og Landstingets Udvalg henstillede til Justitsministeren at indbringe et selvstændigt Forslag om Indførelsen af autoriserede Revisorer. Justitsministeren svarede den Gang i Landstinget, at han havde en meget stor Tvivl om, hvorvidt der her i Landet var saa stor Trang til saadanne Revisorer, at det kunde antages, at der var et tilstrækkeligt Antal Personer, der have eller kunne tilegne sig de Kundskaber og Evner, som maa være nødvendige Forudsætninger for en saadan Stilling, som ville kunne leve deraf og altsaa være villige til at melde

sig; men i øvrigt udtalte Justitsministeren sin Sympati for Tanken og lovede at tage den under Overvejelse, om der en Gang skulde kunne bringes noget ud deraf.

Den Tvivl, den højtærede Justitsminister den Gang udtalte i Landstinget, er bleven besvaret ved en Resolution, som i Løbet af sidste Sommer er bleven vedtaget af Handelsstandens Fællesrepræsentation for alle fire Landsdele, en Resolution, der lyder saaledes: „Efter den Udvikling, Revisionsagen i de senere Aar har taget her i Landet, og i Erkendelse af Sagens store Betydning, tillader Mødet sig at henstille til Lovgivningsmagten at tage under Overvejelse, om Tidspunktet til at lovgive paa dette Omraade ikke maatte være inde.“ I Provinshandelsstanden synes der ikke at være nogen saadan Tvivl som den, Justitsministeren har udtrykt, og det er Anledningen for os Forslagsstillere til at mene, at det var bedst at holde Tanken i Live, at bringe Tanken paa ny i Erindring ved at fremsætte dette lille beskedne Lovforslag, som i Dag er lagt paa Tingets Bord.

Denne Institution, autoriserede Revisorer, vil ganske vist særlig være i Handelsstandens Interesse, men efterhaanden som det økonomiske Liv her i Landet organiserer sig i større Sammenslutninger, ville ogsaa alle de andre Stænder have Fordel af, at der skabes en saadan Institution. Til disse Bemærkninger skal jeg i Dag indskrænke mig, idet jeg vil tilføje, at dette lille beskedne Forslag jo ikke i nogen Maade kan siges at have nogen agitatorisk Karakter, saa jeg antager, at vi slet ikke behøve at værgе os mod den Beskyldning, som den ærede foregaaende Tale værgede sig og sine Medforslagsstillere imod. Vi ønske kun, at denne Sag skal ses rent sagligt og ikke politisk.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet af Fogtmann, Anton Jensen, Krabbe og Zahle angaaende Cirkulæret af 22. April 1885.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 4781).

Uden Afstemning gav Tinget sit Samtykke til, at Forespørgselen maatte stilles.